

[Miljøministeren]

Og må jeg så sige til hr. Leif Hermann, som stillede sig lidt uforstående over for, at vi ikke overlader det til domstolene: Det, jeg har meddelt herfra, er, at spørgsmålet har været forelagt Justitsministeriet til vurdering, og ministeriet erklærer sig enig i tanken om, at det er ekspropriation i henhold til grundlovens bestemmelser. Da meddelte jeg herfra, at på baggrund af den oplysning fandt jeg det forkert ikke at gøre opmærksom på denne situation og dermed også tage det med ind i lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 173:

Forslag til lov om begrænsning af udledning af svovldioxid og kvælstofoxider fra kraftværker.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).
(Fremsat (omtrykt) 14/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Helge Mortensen (S):**

Socialdemokratiet kan give tilslutning til det meste af loven om reduktionen af NO_x-emissionerne fra kraftværkerne. Lovforslaget følger jo her dagsordenen fra Folketinget den 5. november 1987. Vi havde gerne set en større reduktion inden år 2005, men vi erkender, at det ikke var muligt den 5. november og således heller ikke i dag med den samme folketings sammensætning at ændre på disse tal.

Den 5. november 1987 vedtog Folketinget også, at der skulle fremsættes en kvotelov efter samme principper som SO₂-loven. Alligevel er der sket den ændring fra beslutningen til dette forslag, at perioderne for kvotefastsættelsen

skal være 4-årige i stedet for som i SO₂-loven 1-årige.

Umiddelbart kan jeg finde begrundelse herfor i bemærkningerne til § 4 omkring NO_x, og de er måske meget rimelige. Der er mange midler og kombinationer, der spiller ind, når det drejer sig om NO_x-udslippene. Men jeg er ikke sikker på, at det uden videre også skal have konsekvenser for SO₂-loven, der jo bygger på en beretning fra Miljø- og Planlægningsudvalget af 4. maj og derefter en lovgivning med årlig fastsættelse af kvoter. Jeg er ikke sikker på, at vi kan give tilslutning til den ændring.

Og når jeg siger det, så er det, fordi der efter vores opfattelse i en sådan ændring kan indeholdes dette, at der fra elværkernes side kan reduceres mindre i en 3-årig periode for at sætte kraftigere ind i det 4. år for at overholde reglerne. Dertil kommer, at der på grund af fald i elforbruget faktisk er forventet at ske et samtidigt fald i udslippet af SO₂, hvilket vi jo har en garanti for, når det er 1-årige kvoter, men næppe når det er 4-årige kvoter. I al fald vil jeg sige, at det er det spørgsmål, vi først og fremmest vil beskæftige os med i det udvalgsarbejde, som nu kommer.

Jeg vil gerne give udtryk for den generelle holdning, at vi med kvoteloven har en lov, hvor det ikke er et spørgsmål om, at elværkerne skal rense mindst muligt; tværtimod så mener jeg, at når vi har brugt ordet «mindst» i forbindelse med reduktion af udslippene, så er det for at fælnet mest muligt.

Vi vil under udvalgsarbejdet nærmere studere de konsekvenser, som disse ændringer medfører. Samtidig har jeg noteret mig, at SO₂-udvalget har regnet frem fra de 125.000 t, som Miljø- og Planlægningsudvalget udtalte sig om den 4. maj, til en fremskrivning til år 2005 på 85.000 t. Vi har den opfattelse, at der kan opnås større resultater. Også det vil vi interessere os for.

Også i forbindelse med den revision af loven, som skal finde sted i 1990, vil vi erindre ministerens bemærkninger både i foreliggende lov og i den rapport, som vi fik tilstillet 30. oktober 1987 om, at den teknologiske udvikling gør det muligt at rense bedre og billigere, end vi nu kan overskue, og det vil vi se frem til ved revisionen i 1990.

Svend Åge Petersen (KF):

I Det Konservative Folkeparti går vi natur-